

малко по малко се прѣносва въ градинитѣ, за да намѣри тамъ убѣжище отъ турската грабливостъ.

„Българитѣ много обичатъ плодовитѣ дървета, но тѣ иматъ твърдѣ малко разновидности отъ тѣзи растения. Господствующе дърво въ тѣхнитѣ градини е сливата съ плодъ синъ и моровъ; това дърво се срѣща въ всичкитѣ села. Огъ сливитѣ жителитѣ приготвятъ вкусни шербети, сладка и особено пѣтье, което получаватъ чрѣзъ ферментация. Тѣ сж единственни дървета, които азъ видѣхъ настѣяни на криви редове или съ известна правилностъ. Тѣ сж съ хиляди, и достаточнo е едното имъ присѣствие, за да може човѣкъ, съ известна достовѣрностъ, да прѣдположи, че сжществуватъ близо села, които обикновено не се виждатъ отъ пѣтя, и се намиратъ въ гъсти гори. Вишневитѣ дървета сж значително распространени, но плода имъ е дребенъ, киселъ и дивъ. Прасковитѣ зрѣятъ на открити мѣста. Орѣхи, ябълки и круши украсяватъ градинитѣ. Миндалнитѣ дървета, дюлитѣ и зардзалиитѣ начеватъ да се попадатъ въ по голѣмо изобилие особено като приближавашъ къмъ Мраморно море и Цариградъ. Чърницитѣ (бурбонки, сжкаменици) вирѣятъ чудесно, и паистина, клонитѣ имъ достигатъ такава величина, щото простиратъ сѣнкитѣ си на значително пространство; така, напр., около София тѣ покриватъ съ сѣнкитѣ си цѣлъ кръстопѣтъ.

„Лесно е да се налучи, че градинарството трѣбва да е твърдѣ распространено въ страната, въ която по видимо не знаятъ за сжществуванieto на толкова вкуснитѣ и толкова разнообразни наши градински растения. И дѣйствително азъ малко овоще видѣхъ въ България, както на пазаритѣ, тѣй и въ градинитѣ. За картофитѣ тамъ едвамъ знаятъ, и прѣзъ всичко врѣме на пътуванието ми азъ ни единъ пѣтъ не можахъ да намѣря да ямъ отъ тѣхъ. Между брашненитѣ ядливи растения най повече развѣждатъ бобъ. Може даже да се кажи, че въ храната на источнитѣ народи той играе такава роля, както картофитѣ у насъ; той се срѣща навсѣкждѣ. За него именно поддържатъ толкова прѣдпазливо поливанието. Тикви, дини, пе-